

навчальні програми, реалізовувати принцип індивідуального підходу (враховувати побажання та фізичні можливості студентів), проводити різноманітні спортивномасові заходи та оновлення матеріально-технічної бази навчального закладу.

1. Сафіуллін М. Р. Фізична культура і спорт в рамках сімейних практик / М. Р. Сафіуллін, І. Б. Моренко / Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Здоров'я як ресурс». – Нижегородський державний університет ім. Н. І. Лобачевського 2009. – 150 с.

2. Сабінін, Л. Т. Соціалізація підлітків через залучення до занять спортом на прикладі регбі / Л. Т. Сабінін, Т. В. Чечоткін // Фізичне виховання студентів творчих спеціальностей. – 2009. – №2. – С. 100-107.

3. Бергманн Д. Логічне з'єднання між моральним вихованням і фізичним освітою / Д. Бергманн // Вісник Навчальний План Досліджень. – 2000. – Вип. 32. – № 4. – С. 561-573.

4. Бедрецька Л. О. До питання мотивації в умовах тестування фізичної підготовленості студентів / Л.О. Бедрецька Т.В. Павлось // Роль фізичної культури і спорту в здоровому способі життя. – Львів, 1999. – С. 17-19.

5. Дічек Т. А. Особливості мотиваційно-ціннісного ставлення студентів до занять фізичною культурою / Т. О. Дічек. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rusnauka.com/21_NNP_2010/Sport/70719.doc.htm 5. Зубалій Н.Д.

6. Зміст і структура становлення студентів до навчання / Н.Д. Зубалій // Теоретико-методологічні проблеми вдосконалення психологічної підготовки менеджерів. – 2000. – С. 108-109.

7. Мунтян В. С. Мотиваційно-ціннісне ставлення студентів до навчання, фізичного виховання і здорового способу життя / В. С. Мунтян // Науковий часопис НПУ ім. М. П. Драгоманова. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури – 2014. – Вип. 3К (45) – С. 182-189.

ЗАГАЛЬНА ОЦІНКА РОЗВИТКУ ЗДОРОВ'Я ШКОЛЯРІВ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Віталій Сілаєв

викладач

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Фізичний розвиток є однією з важливих складових оцінки стану здоров'я населення, здебільшого, дитячого. Відповідно до класифікації Всесвітньої організації охорони здоров'я, дітьми вважаються особи у віці від 0 до 18 років (в

тому числі від 14 до 18 років). Таким чином, студенти 1 – 2 курсів, вчорашні учні шкіл – це діти.

Наступні критерії використовуються для оцінки фізичного здоров'я на основі існуючих уявлень [1, с. 34-49]:

- рівень фізичного розвитку, ступінь гармонії;
- функціональний рівень базової системи організму;
- рівень фізичного здоров'я;
- ступінь стійкості організму до несприятливих впливів (кількість і тривалість гострих захворювань);
- наявність хронічних захворювань або їх відсутність.

Нинішня ситуація в Україні щодо здоров'я молоді є критичною. Майже 90% дітей, учнів початкової школи та студентів мають проблеми зі здоров'ям, майже 50% – має поганий фізичний стан, 61% – має середній та нижчий фізичний стан, це діти у віці 16-19 років, 67,2% – вік від 20 до 29 років. Нервово-емоційна і психологічна напруженість серед учнів часто супроводжуються такими факторами, як недотримання режиму освіти і відпочинку, недоїдання, погіршення стану навколишнього середовища та недостатній рівень фізичної активності. Усе це негативно впливає на здоров'я учнів, фізичний розвиток та рівні фізичної підготовки [2, с. 478-481].

Згідно з дослідженнями [3], рівень фізичного розвитку старшокласників і школярів низький: близько 60% мають дисгармонійний розвиток за морфологічними і 68-84% – за певними функціональними ознаками; у 40% студентів значно знижена силові можливості, у 15% учнів нижча за вікові нормативи життєва ємність легень; у 30-70% учнів знижені функціональні можливості серцево-судинної системи (за інтегральними показниками – індекс подвійного добутку, коефіцієнти економізації кровообігу і витривалості, вегетативний індекс, показник якості реакції на фізичне навантаження).

Визначення показників фізичного стану населення України за останні 12 років було скасовано у 2008 р., що засмучує, – велика кількість нещасних випадків сталася в спортивній залі у школі. Через відсутність складного переліку тестування в кінці кожного навчання фізичний захист учнів початкової і середньої школи контролює і впливає на підготовку уроків і планів з фізичного виховання.

Моніторинг оцінки стану здоров'я і рухів SYSTE-MATIC вимагає медичного спостереження. Основною метою медичного обстеження (медичного огляду) є визначення стану здоров'я студентів і розподіл їх за медичними групами: елементарним, підготовчим, спеціальним, пов'язаним з індивідуальними змінами здоров'я і значущості. Це тільки показує медичну спортивну культуру. Тільки коли число учнів і учнів за останні п'ять років збільшилася на 41%, ця спеціалізована група охорони здоров'я називається [4, с. 20]. Таким чином, всі рівні фізичної активності є більш важливими питаннями, заснованими на причинах

фізичної підготовки і тривалості занять з фізичного виховання, що надаються студентам в спеціальній медичній групі. Фізіологічна крива структури потрібно в університетських та автономних дослідженнях, моделюванні фізичної активності та рівні прогресивної адаптації.

Необхідність регулярно займатися спортом давно доведена, але існують деякі перешкоди, такі як: емоційна воля і індивідуальність, відсутність відповідальності за власне здоров'я, усвідомлення позитивного впливу фізичні вправи, переоцінка значень нормальної фізичної активності для здоров'я, необґрунтовано тощо. Для студентів і молоді важливо бути більш мотивованими в заняттях спортивної культури і спортом: згідно з дослідженням, тільки 30,7% студентів взяли участь в спортивних фестивалях і заняттях з фізичного виховання та фізичної підготовки. Більшість молодих студентів (64,7%) вважають за краще групову форму, а саме: здорова гімнастика (52,3%), заняття водними видами спорту (34,0%), ігрові кампанії (22,3%), нетрадиційні види вправ (21, 3%) і ін. [5, с. 15-21].

Рішення вищезазначеної проблеми полягає в моніторингу стану здоров'я учнів-підлітків, яке залежить від загального клінічного стану студента. Однак це студентська клініка, якій загрожує закриття, незважаючи на її переваження. В результаті, проблеми самоконтролю власного здоров'я, фізичного розвитку, фізичної підготовки і фізичної активності під впливом їх змін залишаються важливими. Самодостатній медичний нагляд має освітню цінність, і освіта включає свідому зайнятість, особисту гігієну, повсякденне самовдосконалення, освіту, роботу, особисте життя і вільний час, щоб запобігати перевтоми організму.

Таким чином, в системі освіти медичні та освітні установи можуть знизити негативний вплив освітньої діяльності та навчального середовища на здоров'я, забезпечити ефективну соціально-фізіологічну адаптацію освітнього процесу, режим Здоровий спосіб життя, створення особистих рекомендацій, потреба у фізичній культурі і об'єктивні критерії для поліпшення. Здоров'я і фізичні здібності, ключі до успіху при збереженні здоров'я учнів.

1. Карпова І.Б. Навчання спортивній культурі та здорового способу життя: тренування / І.Б. Карпова, В.Л. Корчинський, А.В. Зотов. – КНЕУ, 2005. – 34-49 с.

2. Питання О. В. Нагляд і правові причини для докторантів кафедри спорту / С. Г. Зінченко // Науковий огляд Національного наукового університету. Драгоманова. Серія 15: Питання природознавства з фізичної культури. – 2011. – С. 478-481.

3. Поташнюк І.В. Фізичне функціонування старшокласників / І.В. Поташнюк // Освіта, психологія та медико-біологічні проблеми в спорті: збірник статей / ред. Єрмакова С.С. – Харків: ХДАДМ, 2005. – 62-65 с.

4. Верблюд І. Б. Оптимізація персональних навчальних і розважальних програм для студентів вузів: Автореф. – 2007. – 20 с.

5. Особиста спортивне тренування – стратегічні цілі студентського спорту в освітніх установах / В.О. Сутула, Т.С. Бангда, Ю.В. Васьков // Слобожанський вісник науки і спорту. – 2009. – № 1. – С. 15-21.

КУЛЬТУРНЕ ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ ЯК СОЦІАЛЬНО-ВИХОВНА ФУНКЦІЯ СУСПІЛЬСТВА

Ірина Тарасенко

*студентка 4 курсу педагогічного факультету
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
Науковий керівник – доц. Замашкіна О.Д.*

Культура країн, народів чи маленьких містечок містить в собі великі здобутки знань та цінностей, які передаються з покоління в покоління. Культурне збагачення людини – це багаторічний досвід та велика праця над собою. Духовність та мораль є головними аспектами культури. Саме тому існують певні норми та правила спілкування, взаємовідносин між людьми.

Науковець Л. С. Виготський зауважував, що «важливим поняттям культурного розвитку людини є рівень актуального розвитку та зона найвищого розвитку особистості. Перше пояснюється тим, що дитина може займатися певним видом діяльності самостійно, без сторонньої допомоги (читати, писати), а друге – діти не можуть зрозуміти, щось стосовно духовного чи морального аспекту, без допомоги дорослого» [1, с. 26]. Саме батьки мають вкладати в своїх дітей знання, цінності, принципи та якості, які несуть в собі характер справжньої, достойної, чесної людини, громадянина та патріота своєї держави.

Кожен має розуміти, що без духовного та морального збагачення, яке повинно відбуватися протягом всього життя, він просто не зможе жити повноцінно та грамотно. Саме для цього ми маємо той безцінний досвід та практику від наших предків щодо культурних цінностей буття. Тому занепад моральної та духовної сторони людини є небезпечним як для суспільства, так і окремої особистості.

Зазначимо, що соціалізація людини це процес засвоєння та відтворення нею тих норм, принципів, моралі, традицій, які існують в суспільстві. Всі ці фактори мають бути закладені в свідомості кожного. Соціалізація особистості поділяється на два етапи – первинна та вторинна. Первинна охоплює дитячі роки, юність та молодість, інститутами виступають сім'я та освіта. Тут дитина пізнає та освоює правила та принципи взаємостосунків з оточуючими. Батьки та вчителі мають закласти в дітях певні норми моралі, тому, що мораль – це внутрішні чинники